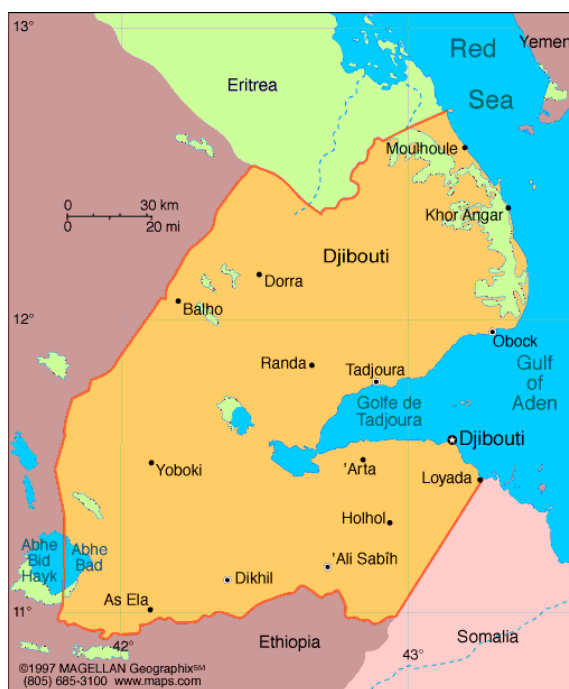

สาธารณรัฐจิบูตี

Republic of Djibouti

เมืองหลวง จิบูตี

ที่ตั้ง ทางตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปแอฟริกา ติดอ่าวเอเดนและทะเลแดง บริเวณเส้นละติจูด 11.35 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูด 43.09 องศาตะวันออก พื้นที่ 23,200 ตร.กม. มีชายแดนทางบกยาว 528 กม. และมีชายฝั่งยาว 314 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับเอริเทรีย 125 กม.
ทิศใต้ และทิศตะวันตก	ติดกับเอธิโอเปีย 342 กม.
ทิศตะวันออก	ติดกับอ่าวเอเดน 314 กม. และโซมาเลีย 61 กม.

ภูมิประเทศ ที่ราบชายฝั่ง มีภูเขา Mousa Ali, Goda และ Arrei ล้อมรอบ จึงมีที่ราบสูงและเทือกเขาหลายแห่ง ตอนใต้ของประเทศมีทะเลทรายชื่อ Grand Bara

ภูมิอากาศ ร้อนแห้งแบบทะเลทราย

ประชากร 1,002,197 คน (พ.ย.2565)

รายละเอียดประชากร เป็นชาวโซมาลี 60% อาฟาร์ (Afar) 35% อื่น ๆ (อาหรับ เยเมน ฝรั่งเศส เอธิโอเปีย และอิตาลี) 5% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 29.97% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 66.06% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 3.97% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 67 ปี เพศชายประมาณ 65 ปี เพศหญิงประมาณ 70 ปี อายุเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 24.9 ปี เพศชายประมาณ 23 ปี เพศหญิงประมาณ 26.4 ปี อัตราการเกิด 22.25 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 7.13 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.97%

ศาสนา อิสลาม (ซุนนี) 94% และคริสต์ 6%

ภาษา ฝรั่งเศสและอาหรับ เป็นภาษาราชการ รวมถึงมีการใช้ภาษาโซมาลี และอาฟาร์

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ เพศชาย 78% เพศหญิง 58.4%

การก่อตั้งประเทศ จิบูตีเคยอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส และได้รับเอกราชเมื่อ 27 มิ.ย.2520 โดย นาย Hassan Gouled Aptidon ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของจิบูตี ภายใต้ระบบพรรคการเมืองเดียว จนถึงปี 2542 เกิดสงครามกลางเมืองจากความขัดแย้งของชนเผ่า Issa และ Afar จนกระทั่ง ธ.ค.2537 จึงลงนามความตกลงสันติภาพและมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีเป็นครั้งแรกในปีเดียวกัน โดยนาย Ismail Omar Guelleh ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี 4 สมัย (ปี 2542-ปัจจุบัน)

วันชาติ 27 มิ.ย. ซึ่งเป็นวันที่ได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสเมื่อปี 2520

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐกึ่งประธานาธิบดี

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นประมุข มาจากการเลือกตั้ง วาระ 5 ปี และไม่จำกัดวาระ การดำรงตำแหน่ง ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องอายุไม่เกิน 75 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 9 เม.ย.2564 นาย Ismail Omar Guelleh ชนะเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียง 97.3% เหนือนาย Zakaria Ismail Farah คู่แข่งที่ได้ 2%

โดยเป็นประธานาธิบดีสมัยที่ 5 อยู่ในตำแหน่งมาตั้งแต่ 8 พ.ค.2542 ประธานาธิบดีมีอำนาจในการแต่งตั้ง
นรม. ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาล การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในปี 2569

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสภาเดียว คือ สภาแห่งชาติ (National Assembly) อดีตคือ Chamber
of Deputies หรือ Chambre des Députés มีสมาชิก 65 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงในระบบเขตหนึ่ง
หลายที่นั่ง (หรือ Plurality-at-large voting โดยใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งเดียว) 52 คน และระบบสัดส่วน
13 คน วาระ 5 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 23 ก.พ.2561 (ครั้งต่อไปกำหนดจัดใน ก.พ.2566)

ฝ่ายตุลาการ : ศาลฎีกา และคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ศาลลำดับรอง ได้แก่ ศาลอุทธรณ์
ศาลชั้นต้น ศาลจารีตประเพณี และศาลมลรัฐ (State Court)

พรรคการเมืองสำคัญ : 1) พรรค People's Rally for Progress (RPP) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาล
และประธานาธิบดี Ismail Omar Guelleh เป็นหัวหน้าพรรค และร่วมอยู่ใน Union for the Presidential
Majority ซึ่งเป็นการรวมตัวของพรรคในรัฐบาลผสม 2) พรรค Djibouti Development Party (PDD) และ
3) พรรค Centre for United Democrats (CDU)

เศรษฐกิจ จิบูตีเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแอฟริกา เชื่อมระหว่างอ่าวเอเดนกับทะเลแดง เป็นเส้นทาง
การเดินเรือและเป็นจุดผ่านในการขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากอ่าวอาหรับ (อ่าวเปอร์เซีย) ไปยังคลองสุเอซและ
แหลม Good Hope ของแอฟริกาใต้ ท่าเรือของจิบูตีจึงเป็นศูนย์กลางขนถ่ายและกระจายสินค้าเข้าสู่ภูมิภาค
แอฟริกาเหนือและตะวันออก โดยเฉพาะเอธิโอเปีย

จิบูตีให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบท่าเรือเป็นอย่างมาก โดยทำความตกลงร่วมกับบริษัท
ของรัฐบาลสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์และจีน ทำโครงการพัฒนาท่าเรือใหม่ที่เมืองโดราเลห์ (Doraleh) ซึ่งอยู่ห่าง
จากท่าเรือเก่าประมาณ 10 กม. โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ท่าเรือโดราเลห์เป็นศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรม
แบบปลอดภาษี รวมถึงจุดขนถ่ายสินค้าและน้ำมันที่สำคัญของจะงอยแอฟริกา (Horn of Africa) และต้องการ
ยกระดับขีดความสามารถของเมืองทำให้ทัดเทียมกับท่าเรือมอมบาซา (Mombasa) ของเคนยา

การที่จิบูตีมีพื้นที่น้อยและแห้งแล้ง ทำให้ผลผลิตการเกษตรมีน้อย จำเป็นต้องนำเข้าสินค้า
อาหารส่วนใหญ่ เศรษฐกิจและรายได้หลักมาจากภาคบริการเกี่ยวกับการขนส่ง และระบบท่าเรือที่ทันสมัย
โดยเศรษฐกิจจิบูตีเริ่มฟื้นตัวเมื่อปี 2564 อยู่ที่ 3.9% ของ GDP เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ที่อยู่ที่ 1.2% จากการ
กระตุ้นภาคบริการ ซึ่งเป็นส่วนทำให้เศรษฐกิจเติบโตประมาณ 3 ใน 4 ของ GDP โดยเฉพาะกิจการที่ทำเรือ
ทั้งนี้ จิบูตีอยู่ระหว่างพัฒนาสาธารณูปโภคทางการสื่อสาร อาทิ โครงข่ายอินเทอร์เน็ต และการพัฒนา
สถาปัตยกรรมโทรคมนาคมภายใต้ระบบ 5G ภายหลังจากปัญหาการแพร่ระบาดของโรค COVID-19

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ฟรังก์จิบูตี (Djibouti Franc) หรือ DJF

อัตราแลกเปลี่ยนต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 177.78 ฟรังก์จิบูตี (พ.ย.2565)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อ 1 บาท : 4.25 ฟรังก์จิบูตี (พ.ย.2565)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2564)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 3,371 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 4.3%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,363.7 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 224,866 คน

อัตราการว่างงาน : 28.4%

อัตราเงินเฟ้อ : 1.2%

ผลผลิตทางการเกษตร : ผลไม้ ผัก แพะ แกะ อูฐ หนังสัตว์

ผลผลิตอุตสาหกรรม : อุตสาหกรรมการก่อสร้าง แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร การขนส่ง

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 320 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 5,670 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : แกะ แพะ สัตว์อื่น ๆ กาแฟ ถั่วเมล็ดแห้ง ถั่วเหลือง

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : ซาอุดีอาระเบีย อินเดีย ไนจีเรีย สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์

มูลค่าการนำเข้า : 5,990 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม น้ำมันปาล์ม น้ำตาลทรายดิบ (raw sugar) เหล็กเคลือบ และแร่ธาตุผสมหรือปุ๋ยเคมี

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อินเดีย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : มีการใช้พลังงานความร้อนใต้พิภพ ทองคำ ดินเหนียว หินแกรนิต หินปูน หินอ่อน เกลือ หินแร่ภูเขาไฟ ยิปซัม และปิโตรเลียม

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : งบประมาณด้านการทหาร 26.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นประมาณ 4.4% ของ GDP (ปี 2559) กำลังพลรวม ทหาร 10,450 นาย ทบ. 8,000 นาย ทร. 200 นาย (รวมกองกำลังชายฝั่ง) ทอ. 250 นาย ตร. ตำรวจ (Gendarmerie) 2,000 นาย และ กองกำลังรักษาความสงบแห่งชาติ 2,650 นาย โดยกองกำลังรักษาความสงบแห่งชาติประกอบด้วย ตำรวจ (National Police Force) 2,500 นาย กับหน่วยรักษาการณ์ชายฝั่ง 150 นาย

นอกจากนี้ จิบูตีส่งกองกำลังร่วมในการกิจสหภาพแอฟริกันในโซมาเลีย (AMISOM) จำนวน 1,800 นาย

ยุทโธปกรณ์สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถหุ้มเกราะโจมตีรถถัง (ASLT) รุ่น PTL-02 Assaulter อย่างน้อย 3 คัน รถหุ้มเกราะลาดตระเวน (RECCE) รุ่น AML-60 จำนวน 4 คัน รุ่น AML-90 จำนวน 17 คัน รุ่น BRDM-2 จำนวน 2 คัน รุ่น VBL จำนวน 15 คัน รถรบทหารราบ (IFV) รุ่น BTR-80A จำนวน 8 คัน รุ่น Ratel 20 จำนวน 16 คัน รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ (APC) รุ่นต่าง ๆ จำนวน 43 คัน ยานยนต์อเนกประสงค์หุ้มเกราะ (AUV)

รุ่น Cougar 4x4 จำนวน 10 คัน รุ่น CS/VN3B จำนวน 2 คัน รุ่น PKSV จำนวน 10 คัน ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลัง (RCL) ต่อสู้รถถัง รุ่น M40A1 จำนวน 16 กระบอก ปืนใหญ่รุ่นต่าง ๆ จำนวน 76 กระบอก ปืนต่อสู้อากาศยาน อย่างน้อย 15 กระบอก

ทร. ได้แก่ เรือเร็วตรวจการณ์ (PBF) รุ่น Battalion-17 จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์ (PB) รุ่นต่าง ๆ จำนวน 10 ลำ เรือยกพลขนาดใหญ่ (LCT) รุ่น EDIC 700 จำนวน 1 ลำ

ทอ. ได้แก่ บ.ลำเลียงเบา รุ่น Cessna U206G stationair จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Cessna U208 Caravan จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Y-12E จำนวน 2 เครื่อง รุ่น L-410UVP Turbolet จำนวน 1 เครื่อง รุ่น MA60 จำนวน 1 เครื่อง ฮ.โจมตี รุ่น Mi-35 Hind จำนวน 2 เครื่อง ฮ.เนกประสงค์ (MRH) รุ่น Mi-17 Hip จำนวน 1 เครื่อง รุ่น AS365F Dauphin จำนวน 4 เครื่อง รุ่น Z-9WE จำนวน 1 เครื่อง ฮ.ลำเลียง (TPT) ขนาดกลางและขนาดเบา จำนวน 3 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) การหลั่งไหลของผู้พลพและผู้ลี้ภัยจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยจิบูตีมีภูมิรัฐศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับยุโรป เอเชีย ตะวันออกกลาง และแอฟริกา ทำให้จิบูตีกลายเป็นประเทศทางผ่านของผู้พลพไปยังภูมิภาคอื่น ๆ รวมทั้งยังต้องรองรับผู้พลพและผู้ลี้ภัยจำนวนกว่า 30,000 คน (คิดเป็นสัดส่วน 1 ต่อ 30 ของจำนวนประชากรจิบูตี) ส่วนใหญ่มาจากโซมาเลียและเอธิโอเปีย บางส่วนมาจากเอริเทรียและเยเมน ขณะเดียวกันมีผู้พลพย้ายถิ่นที่เข้ามาอาศัยในจิบูตีอีกกว่า 100,000 คน ส่วนใหญ่มาจากเอธิโอเปีย

2) ปัญหาความยากจน ประชากรของจิบูตีประมาณ 34.1% เมื่อปี 2564 อยู่ในภาวะยากจน เฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชนบท

3) จิบูตีอาจติดกับดักหนี้ของจีน เนื่องจากสัดส่วนหนี้ต่อ GDP ของจิบูตีเพิ่มขึ้น โดยปี 2564 จิบูตีหนี้สาธารณะอยู่ที่ 1,550 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2563 จำนวน 151 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

4) การรักษาความสัมพันธ์ของประเทศต่าง ๆ ที่สร้างฐานทัพในจิบูตี เช่น สหรัฐฯ จีน อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมนี ยูกันดา สเปน และซาอุดีอาระเบีย รวมถึงประเทศที่พยายามจะสร้างฐานทัพในจิบูตี เนื่องจากเป็นแหล่งรายได้สำคัญทางหนึ่งของจิบูตี

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ เช่น ACP, AfDB, AFESD, AMF, AU, COMESA, FAO, G-77, IBRD, ICAO, ICCT, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRC, IGAD, ILO, IMF, IMO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ITU, ITUC, LAS, MIGA, MINURSO, NAM, OIC, OIF, OPCW, UN, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNWTO, UPU, WCO, WHO, WFTU, WIPO, WMO, WTO

การขนส่งและโทรคมนาคม จิบูตีมีท่าอากาศยาน 13 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติ 1 แห่ง คือ ท่าอากาศยาน Djibouti-Ambouli International Airport ในกรุงจิบูตี เส้นทางรถไฟระยะทาง 97 กม. ถนนระยะทาง 2,893 กม. และท่าเรือสำคัญ ได้แก่ Port Djibouti การโทรคมนาคม : โครงข่ายพื้นฐาน

ให้บริการ 38,866 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 434,035 เลขหมาย รหัสโทรศัพท์ +253 จำนวนผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตคิดเป็น 59% ของจำนวนประชากร (ปี 2563) รหัสอินเทอร์เน็ต .dj เว็บไซต์การท่องเที่ยว : guide.visitdjibouti.dj

การเดินทาง ไม่มีเที่ยวบินตรงจากกรุงเทพฯ ไปยังกรุงจิบูตี สามารถเดินทางได้ด้วยสายการบินที่หลากหลาย เช่น Ethiopian Airways, Kenya Airways และ Turkish Airlines โดยใช้เวลาเดินทางระหว่าง 14-25 ชม. เวลาที่จิบูตีช้ากว่าไทย 4 ชม. หนังสือเดินทางของไทยทุกประเภทต้องขอรับการตรวจลงตราที่ สอท.ฝรั่งเศสประจำไทย ก่อนเดินทางเข้าจิบูตี

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของรัฐบาลเพื่อให้จิบูตีเป็นศูนย์กลางการค้า การขนส่ง และด้านดิจิทัลของภูมิภาค

ความสัมพันธ์ไทย-จิบูตี

ความสัมพันธ์ด้านการทูต

ไทยกับจิบูตีสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 1 เม.ย.2529 โดยไทยมอบหมายให้ สอท. ณ กรุงไคโร อียิปต์ มีเขตอาณาครอบคลุมจิบูตี ขณะที่จิบูตีมอบหมายให้ สอท.จิบูตี ณ กรุงโตเกียว ญี่ปุ่น มีเขตอาณาครอบคลุมประเทศไทย เอกอัครราชทูตจิบูตีประจำประเทศไทยคนปัจจุบันชื่อ นายอาห์เหม็ด อาเรตา อาลี (Ahmed Arita Ali) โดยมีถิ่นพำนัก ณ กรุงโตเกียว และได้แต่งตั้งให้นายฮงท์ทัย แซ่ตัน เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐจิบูตีประจำประเทศไทย

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

การค้าระหว่างไทย-จิบูตีเมื่อปี 2564 มีมูลค่า 36.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกให้จิบูตี 36.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากจิบูตี 0.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ไทยได้เปรียบดุลการค้าจิบูตี 36.59 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในช่วง ม.ค.-ก.ย.2565 การค้าไทย-จิบูตี มีมูลค่า 26.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่งออก 26.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้า 0.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าที่ไทยส่งออกไปจิบูตี ได้แก่ เม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์เซรามิก ผ้าผืน เคมีภัณฑ์ อาหารทะเล กระป๋องและแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยาง รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ

สินค้าที่ไทยนำเข้า ได้แก่ วงจรมินิพี ซีเมนต์ น้ำตาล แห่เยื่อ แห่แข็ง แปรรูปและกิ่งสำเร็จรูป สัตว์มีชีวิตไม่ได้ทำพันธุ์ เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง ผลิตภัณฑ์โลหะ

นาย Ismaïl Omar Guelleh

ตำแหน่ง

ประธานาธิบดีจิบูตี (สังกัดพรรค People's Rally for Progress-RPP)

เกิด

27 พ.ย.2490 (อายุ 76 ปี/ปี 2566) ที่ Dire Dawa ในเอธิโอเปีย ในกลุ่มชนเผ่า Mamassan ซึ่งเป็นชนเผ่าในสาย Dir Issa อพยพมาอยู่ในจิบูตีพร้อมครอบครัวในช่วงปี 2503

ศาสนา

อิสลาม (ซุนนี)

สถานภาพ

สมรสกับนาง Kadra Mahamoud Haid มีบุตรสาว 2 คน และบุตรชาย 1 คน ได้แก่ นาง Haibado Ismaïl Omar นาง Fatouma-Awo Guelleh และนาย Abdinasir Omar Saalah (บางที่ระบุว่าชื่อนาย Aynache Omar Guelleh) นอกจากนี้ ยังมีบุตรชายที่เกิดจากการสมรสครั้งก่อนจำนวน 1 คน ชื่อนาย Liban Omar Guelleh

การศึกษา

วัยเด็กเข้ารับการศึกษาที่สถาบันการศึกษาอิสลามแบบดั้งเดิมที่เอธิโอเปีย รับการฝึกอบรมจากหน่วยความมั่นคงแห่งชาติโซมาเลีย และหน่วยข่าวกรองฝรั่งเศส

ประวัติทางการเมือง

ไม่ระบุปี

- ก่อนลงเล่นการเมือง เคยรับราชการตำรวจและดำรงตำแหน่งชั้นประทวน ต่อมาเมื่อจิบูตีได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสเมื่อปี 2520 นาย Guelleh ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยตำรวจลับของจิบูตี ในยุคที่นาย Hassan Gouled Aptidon ซึ่งเป็นลุงของนาย Guelleh ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีจิบูตี นาย Guelleh มีความฝันที่จะเป็นผู้สืบทอดทางการเมืองของนาย Hassan

- โดยนาย Guelleh ให้ความสนใจศึกษาแนวทางการเมือง โดยเฉพาะการใช้แนวทางนโยบาย “แบ่งแยก และปกครอง”
- ปี 2542 - หลังจากนาย Gouled ประกาศวางมือทางการเมืองเมื่อ 4 ก.พ.2542 พรรค People’s Rally for Progress (RPP) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาล และพรรค Front for the Restoration of Unity and Democracy (FRUD) ร่วมกันตัดสินใจเลือกนาย Guelleh เป็นผู้ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในนามของพรรค ซึ่งนาย Guelleh ชนะการเลือกตั้งเมื่อ 9 เม.ย.2542
- 7 ต.ค.2547 - นาย Guelleh ได้รับเลือกให้เป็นผู้แทนพรรค RPP ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมืองส่วนใหญ่ของจิบูตีและเป็นผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีเพียงคนเดียว โดยได้รับเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียง 100% เมื่อ 8 เม.ย.2548
- 7 พ.ค.2548 - สภานิติบัญญัติเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 (วาระ 6 ปี)
- ปี 2553 - นาย Guelleh กดดันให้รัฐสภาจิบูตีแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ประธานาธิบดีสามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่จำกัดสมัย ทำให้นาย Guelleh สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นครั้งที่ 3 เมื่อปี 2554 ทำให้เกิดการประท้วงครั้งใหญ่ของประชาชน แต่การประท้วงยุติลงอย่างรวดเร็วและเป็นสาเหตุทำให้พรรคฝ่ายค้านคว่ำบาตรการเลือกตั้งเมื่อปี 2554 จึงมีพรรคการเมืองขนาดเล็กเพียงพรรคเดียวลงสมัครรับเลือกตั้งแข่งกับพรรค RPP ซึ่งนาย Guelleh ชนะการเลือกตั้งด้วยคะแนน 80% แต่ Human Rights Watch วิเคราะห์ว่าการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม โดยเฉพาะเมื่อผู้นำพรรคฝ่ายค้านถูกจำคุกก่อนการเลือกตั้งถึง 2 ครั้ง ทำให้นาย Guelleh ให้คำมั่นว่าจะไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมัยที่ 4
- 8 เม.ย.2559 - ประธานาธิบดีสมัยที่ 4
- 9 เม.ย.2564 - ประธานาธิบดีสมัยที่ 5 โดยได้คะแนนเลือกตั้ง 97.3% ซึ่งถือเป็นคะแนนสูงที่สุดที่นาย Guelleh เคยได้รับ

คณะรัฐมนตรีจิบูตี

นรม.	Abdoulkader Kamil Mohamed
รมว.กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ และประมง	Mohamed Ahmed Awaleh
รมว.กระทรวงงบประมาณ	Isman Ibrahim Robleh
รมว.กระทรวงสื่อสาร	Radwan Abdillahi Bahdon
รมว.กระทรวงกลาโหม	Hassan Omar Mohamed Bourhan
รมว.กระทรวงพาณิชย์และการท่องเที่ยว	Mohamed Warsama Dirieh
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน	Ilyas Moussa Dawaleh
รมว.กระทรวงพลังงาน	Yonis Ali Guedi
รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ	Mahamoud Ali Youssouf
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Ahmed Robleh Abdilleh, Dr.
รมว.กระทรวงอุดมศึกษาและการวิจัย	Nabil Mohamed Ahmed
รมว.กระทรวงการเคหะ	Amina Abdi Aden
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Said Nough Hassan
รมว.กระทรวงยุติธรรมและอาญา	Ali Hassan Bahdon
รมว.กระทรวงแรงงาน	Omar Abdi Said
รมว.กระทรวงกิจการมุสลิม วัฒนธรรม และทรัพย์สินการกุศล	Moumin Hassan Barreh
รมว.กระทรวงการศึกษาแห่งชาติและอาชีวศึกษา	Moustapha Mohamtd Mahamoud
รมว.กระทรวงส่งเสริมสตรีและการวางแผนครอบครัว	Mouna Osman Aden
รมว.กระทรวงสาธารณสุขปศุสัตว์	Hassan Houmed Ibrahim
รมว.กระทรวงสวัสดิการสังคมและความเป็นเอกภาพ	Ouloufa Ismail Abdo
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน	Mohamed Abdoulkader Moussa Helem
รมว.กระทรวงเยาวชนและวัฒนธรรม	Hibo Moumin Assoweh, Dr.

(พ.ย.2565)

